

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): I Anledning af, at Statsrevisorerne i Aar for første Gang udførlig har beskæftiget sig med den nye Ordning, som er indført ved Ansættelsen af Hovedrevisorer for Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet, vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger. Medens tidligere Revisionsantegnelserne til Statsvirksomhedernes Regnskaber blev forelagt Ministeren til Decision, og der derefter ikke skete andet, end hvad der var bestemt i selve Decisionen, saa er det nye nu dette, at enhver Antegnelse til Regnskaberne — forsaavidt den gaar ud paa at fremholde Uoverensstemmelse mellem en Bevilling og den Anvendelse, den har faaet — samt Administrationens Besvarelse af Antegnelsen og endelig Ministerens Decision kommer til Rigsdagens Kundskab. Naar nu som i dette Tilfælde Statsrevisorerne dels direkte slutter sig til nogle af Ministerens Decisioner, dels indskrænker sig til at henlede Opmærksomheden paa andre af Decisionerne, gaar jeg ud fra, at man fra alle Sider vil være enig om, at dermed er den i det enkelte Tilfælde truffene principielle Afgørelse godkendt, saaledes at den tilsvarende Fremgangsmaade med Rette og med Rigsdagens Tilslutning vil kunne følges i andre tilsvarende Tilfælde, medens omvendt, hvor Statsrevisorerne med Udvalgets Tilslutning mener, at Decisionen burde være gaadet i en anden Retning, dette da maa tjene til Efterfølgelse i fremtidige Tilfælde af lignende Art. Jeg gaar tillige ud fra, at man ved, som i dette Tilfælde, at indstille hele Regnskabet til Godkendelse uden Forbehold paa noget Punkt erkender, at det maa have sit Forblivende ved de Afgørelser, som er truffene i de enkelte Tilfælde, og at Decisionerne og de Besvarelser, Revisorerne har gjort dertil, vil tjene til Rettesnor for fremtidige tilsvarende Tilfælde.

Hermed sluttede Forhandlingerne.

Udvalgets Indstilling, saalydende: „Statsregnskabet for Finansaaret 1917—18 godkendes“

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

(Udvalgets Betænkning med tilhørende Forslag til Beslutning findes i Tillæg B. Sp. 793).

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ordføreren (*N. C. Christensen*): Om denne Sag er der ikke meget at sige. Hypotekbanken har ikke kunnet udfolde nogen stor Virksomhed. Den har ikke kunnet optage nye Laan og ikke med Fordel kunnet omsætte noget af den Obligationsserie, den aabnede sidste Regnskabsaar. Den har altsaa maattet indskrænke sig til at modtage de Statshusmandsobligationer, der er tilstillede den fra Finansministeriet, samt nogle 4 pCt.s kommunale Byggelaansobligationer til Beløb 1 805 650 Kr. Disse sidste Obligationer er overtagne til en Kurs af 84 pCt., Statshusmandsobligationerne til henholdsvis 67 $\frac{1}{2}$ og 80 pCt. Endvidere har man til fremtidig Amortisation indkøbt en Del af sine egne Obligationer. Paa udenlandsk Valuta har Banken haft en Kursgevinst paa 112 938 Kr. 25 Øre imod et Kurstab i forrige Regnskabsaar paa 47 299 Kr. Paa Tiendebankobligationer har Banken haft et Kurstab paa 10 212 Kr. mod en Kursgevinst paa 148 Kr. i forrige Regnskabsaar. Aarets Overskud har været 459 445 Kr. 49 Øre mod 161 768 Kr. 56 Øre i forrige Regnskabsaar. Af Overskuddet er 300 000 Kr. overført til en nyoprettet Kursreguleringsfond, medens 159 445 Kr. 49 Øre er overført til Reservefonden, der nu udgør 758 570 Kr. 93 Øre. Naar man har oprettet denne Kursreguleringsfond, antager jeg, det er, fordi man, som Forholdene er, kan vente ret kraftige Kurssvingninger, som maaske næste Aar vil gaa i modsat Retning. Jeg finder Oprettelsen af denne Fond meget naturlig.

Paa Regnskabet er der ikke noget at udsætte, og Bankens Virksomhed kunde sikkert ikke have været mere omfattende, som Forholdene har været.

Som Bilag til Betænkningen er aftrykt Beretning fra Hypotekbankens Revisorer.